

var jeg noget usikker om, hvornaar denne Anciennitet vilde indtræffe og satte derfor Forslag ind paa Finansloven om et Tillæg til Direktøren ved det meteorologiske Institut. Men da fandt man det rettest, at det blev behandlet paa en særlig Lov. Derfor kommer jeg nu igen med det som en særlig Lov. Der kan nu være to Grunde til at behandle dette Lovforslag. For det første er hele den Bekostning, som dette Lovforslag vil medføre, siger og skriver 2,000 Kr., deraf de 1,200 Kr. til Direktøren, eller som han nu hedder: Bestyreren. Man maa dog lægge Mærke til, at dette Institut under denne Mands Ledelse, lige saavel som under hans Forgængers, har udviklet sig saaledes, at det indtager en overordentlig hæderlig Plads mellem de europæiske meteorologiske Institutter. Jeg synes derfor nok, man kunde gøre lidt for denne Mand. Han har ikke en Gang kongelig Udnævnelse og har nu den samme Lønning som for 15 Aar siden, da han blev ansat. Ved alle lignende Anstalter er Bestyreren dog som Regel kongelig ansat med stigende Lønning. Det, der fordrer for ham, er netop, at han skulde have tilstaaet et Lønningstillæg efter hvert femte Aars Tjeneste og have Pensionsret. Jeg skal hermed meget varmt anbefale dette lille Lovforslag til det ærede Ting.

Det sidste Lovforslag, som jeg skal have den Ære at fremsætte, er Forslag til Lov om Nedlæggelse af Hornbæk Lodseri. Dette tillige med det nærliggende Lodseri i Gilleleje blev oprettet i Slutningen af forrige Aarhundrede 1798, idet det den Gang blev ansat for vanskeligt at betjene Skibene hurtigt nok med Lodser fra Helsingør. Denne Anke er efterhaanden bleven mindre og mindre betydningsfuld, eftersom Dampskibsfarten har udviklet sig. Gilleleje Lodseri er derfor allerede blevet ophævet 1870, og der er al Grund til ogsaa at nedlægge Hornbæk Lodseri. I de sidste otte Aar fra Begyndelsen af 1892 til den 1ste November 1899 — altsaa meget nær otte Aar — har der i alt været otte Lodsninger, altsaa gennemsnitlig een om Aaret, og den samlede Indtægt har været omtrent 270 Kr. i alle de otte Aar. Denne Indtægt er ikke en Gang ligelig fordelt; naar man deler Perioden i to Halvdele, falder de 7 paa den første Halvdel, medens der kun er sket een Lodsning de fire sidste Aar, og den gav en Indtægt af 22 Kr. 60 Øre. Der synes derfor at være al Grund til at nedlægge dette Lodseri. Der er for Tiden ansat fire Lodser derved. Deraf er den ældste 77 og den yngste 60

Aar gammel. Paa den anden Side vil man heller ikke forvolde disse fire Mennesker nogen Skade, de oppebære alle sammen et Alderstillæg, hvad der er rimeligt nok efter den Alder, de have, af 200 Kr. i Henhold til Lov om Lønninger m. v. ved Lods-væsenet af 13de Juni 1879 § 4, og disse Alderstillæg skulde de beholde, saa at de altsaa ikke i saa Henseende lide nogen Skade. Jeg antager derfor nok, at dette Lovforslag vil kunne faa Tilslutning her i Tinget.

Formanden: Eksemplarer af de forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om danske Fiskeres Forsikring i Ulykkestilfælde.

Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2402.

Intet Ændringsforslag var stillet.

Lovforslaget som Helhed sattes til Forhandling.

Ordføreren (Alf. Christensen): Der er ikke stillet noget Ændringsforslag til nærværende Lovforslag, og jeg kan saaledes indskrænke mig til at anbefale det til uforandret Vedtagelse. Paa ny at rejse en Diskussion om den, der — om jeg saa maa sige — lige paa Falderebet blev rejst ved anden Behandling om den teoretiske Rækkevidde af Princippet om Statshjælp til Selvhjælp, hvorpaa dette Lovforslag hviler, finder jeg ikke, der er Anledning til, ligesom jeg heller ikke den Gang fandt Anledning til at deltage deri. Imidlertid vil jeg dog henlede det høje Tings Opmærksomhed paa, at der netop i de sidste Dage er sket Begivenheder ved Jyllands Vestkyst, som i allerhøjeste Grad mane til, at Foranstaltninger som denne hurtigst muligt bringes til Veje. Jeg skal derfor tillade mig at lægge et godt Ord ind for, at nærværende Lovforslag kan blive fremmet med størst mulige Hast paa dets Vej gennem Rigsdagen baade her og gennem det høje Landsting, og at det saa ogsaa hurtigst muligt maa faa kongelig Stadfæstelse. Vi have nu set den Fare, der truer de Mænd deroppe, og jeg synes disse Mænd under deres farefulde Erhverv